

ΕΤΟΣ Α'

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΑΡΙΘΜ. 31

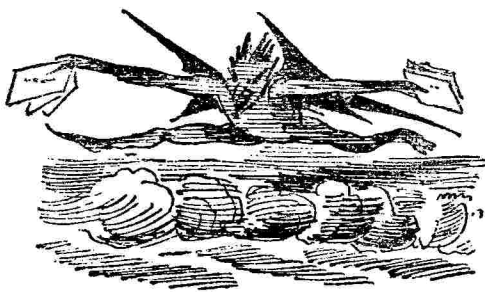
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ

Κάτωθεν τῆς οἰκίας Α. ΜΕΛΑ, πλησίον τοῦ Ταχυδρομείου.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Διὰ τὸ Ἑξαμηνίον Δραχ. 12 προπληρωτέα καὶ Ἑξαμηνίαν.
" " Ἑξαμηνίον Φραγ. 2) " κατ' ἔτος.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, τῇ 24 Ἀγούστου 1875.

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΣΜΟΙ

Ἐν τινι τῶν τελευταίων φύλλων τοῦ «Ἐθνοφύλακος» ἀνέγνωμεν τὰ ἑξῆς: «Τὸ φύλλον τοῦ Κ. Βούλγαρη διαψεύδει ὅτι δὲν εἶναι ἀληθῆς ἢ παραίτησις του ὡς βουλευτοῦ». Δὲν εἶναι κρίμα Θεοῦ νὰ ἐμποδίζῃ ὁ κ. Ζαίμης ἄνθρωπον οὕτω γράφοντα ἀπὸ τοῦ νὰ σκάπτῃ;

* *

Ὁ ἔθνικὸς ποιητὴς κ. Βαλαωρίτης ἔγραψεν εἰς τὸν κ. Φιλήμονα ἐπιστολὴν ἐν ἧ ἀπαντῶνται τοιαύται φράσεις: «Σὺ ἐκκληίδωσας τὸν «Αἶωνα», ἀπαιτῶ οὐ μόνον νὰ δημοσιεύσῃς τὴν παροῦσαν ἀλλὰ καὶ μυρίας ἱκανοποιήσεις κτλ.». Ἡ ἐπιστολὴ φέρει ἐπιγραφήν «Φίλτατε Τιμολέων» καὶ ὑπογραφήν «ὁ σὸς Ἀριστοτέλης».

* *

Ἐκ τινος ἀνταποκρίσεως καταχωρισθείσης ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τῆς «Ἐφημερίδος» τῶν Συζητητῶν

σεων» μανθάνομεν ὅτι «ὁ κ. Σέρβος κατὰ τὴν ἀπόδοσίν» του εἰς Λευκάδα εἶχε σωματοφυλακὴν ἐκ κακούργων, ἀπολυθέντων τὴν πρῶταν ἐκ τῶν δεσμοτηρίων, οἵτινες εἰσελθόντες μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἐπυροβόλησαν τὸν ἱερέα καὶ ἔπειτα ἐπετέθησαν κατὰ τῶν γυναικῶν καὶ τῶν μεираκίων . . . !».

Ἐν ἐκ τῶν δύο πρέπει ἐξ ἄπαντος νὰ ὑποθέσωμεν, ἢ ὅτι ἡ Ἑλλάς εἶναι χώρα Γομορρίτων καὶ Ἀσχαντί, ἢ ὅτι ἡ φαντασία τοῦ ἀρθογράφου ἔχει πτέρυγας ἀετοῦ.

* *

Ὁ προχθεσινὸς «Ἐσπερος», μετ' ἀξιοθαυμάστου παρρησίας ἀποφαινόμενος «νομίζει τοὺς συνδυασμοὺς ἀπαραιτήτους, διότι παρ' ἡμῖν οἱ βουλευταὶ δὲν συντάσσονται, ὡς ἀλλαχοῦ, κατὰ πεποιθήσεις». Ἄν τῷ ὄντι οὕτως ἔχῃ, ἡμεῖς ἀπ' ἐναντίας νομίζομεν οὐχὶ ἀπαραιτήτους τοὺς συνδυασμοὺς, ἀλλὰ τοὺς βουλευτάς περιττούς.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΤΣΑΡΑΛΜΠΑΣ.

ΣΚΝΙΗΣ

Πολλὰ ἐφημερίδες χύνουσιν ἀκόμη χειμάρρους εὐγλωττίας σχολιάζουσαι τὸν βασιλικὸν λόγον. Ἡμεῖς ἐν μόνον περὶ τούτου παρατηροῦμεν, ὅτι ὁ κ. Τρικούπης, κατορθώσας νὰ θέσῃ εἰς τὸ στόμα τοῦ βασιλέως ὅσα περιέχονται ἐν τῷ ἐναρκτηρίῳ λόγῳ περὶ ἐκρύθμου καταστάσεως, πλειονοψηφίας καὶ ὑπουργικῆς εὐθύνης, κατώρθω-

σεν ὁμοίον τι, ὡς εἰ ἐπετύγχανεν ὁ Δόλιγγος νὰ θέσῃ εἰς τὸ στόμα τοῦ Πάπα τὰ δόγματα τῶν νεοκαθολικῶν.

* *

Ἄντιπολιτευομένη τις ἐφημερίς, ἐξετάζουσα ὡς ἄλλη κ. Μακρέττη τὰ περὶ κοινοβουλευτικῆς συλλήψεως, κυοφορίας καὶ γεννήσεως τῶν ἐν Ἑλλάδι πρωθυπουργῶν, εὐρίσκει τὸν κ. Τρικούπη μὴ βιῶσιμον, ὡς ὄντα περιτομελῆ καὶ τερατώδη. Ἄνευ τῆς παραμικρᾶς συζητήσεως περὶ τῆς βιωσιμότητος τοῦ κ. Τρικούπη, ἐρωτῶμεν ἀπλῶς τὴν συνάδελφον, ἂν ὁ κυοφορούμενος αὐτοῦ διάδοχος, ὁ ἔχων τρεῖς κεφαλὰς καὶ ἑξὶ πόδας, εἶναι ὀλιγώτερον τερατώδης ἢ μᾶλλον ἀρτιμελής.

* *

Ἐκαστον ἐπάγγελμα, ὅσον καὶ ἀνῆναι ταπεινὸν καὶ ἄχαρι, ἔχει τὴν ὑπερηφάνειάν του. Ὁ ἐπὶ τῆς ἐπαναστάσεως δῆμιος τῶν Παρισίων μακαρίτης Σανσὼν ἐκαυχᾶτο ὅτι ἀπεκεφάλισε χιλίους τριακοσίους ἀνθρώπους, ὁ δὲ ἡμέτερος Χαλαμπαλίκης ὅτι ὑπῆρξε μέλος δεκαεπτὰ κηστρικῶν συμμοριῶν. Οὕτω καὶ γνωστός τις παρ' ἡμῖν κεφαλαίουχος ἔλεγε προχθὲς εἰς νεήλυδα ὁμογενῆ, ὃν ἤθελε νὰ θαμβώσῃ, ὅτι εἶναι ἰδρυτὴς ἢ σύμβουλος ἑνδεκα μεταλλευτικῶν ἐταιριῶν.

* *

Ἀνελίζαντες μετ' ἐπιμονῆς τὰς δέλτους τῆς μνήμης ἡμῶν, ἵνα εὐρωμεν ἐν τῇ οἰκουμένη οἰκοδόμημα ἔχον ἀναλογίαν τινα πρὸς τὴν αἰθουσαν τοῦ νέου βουλευτηρίου, οὐδὲν ἐνθυμήθημεν ὁμοιότερον τοῦ ἐν Καίρῳ φρέατος τοῦ Γιουσοῦφ. Ἡ ἀνατολικὴ αὐτὴ ἀνάμνησις ἠνάγκασε πρὸς τούτοις ἡμᾶς νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ὁ δεσποτισμὸς ἔχει καὶ τὰ καλὰ του· ἐκεῖ ὁ αὐτουργὸς τοιούτου κτιρίου ἤθελε κρεμασθῆ ἀμέσως ἄνευ κοινοβουλευτικῆς πολυλογίας.

* *

Τὸ ἡμισυ μέρος τοῦ ἐνήλικος ἄρρενος πληθυσμοῦ τῆς ἰταλικῆς πόλεως Γενούης ἀπετέλουν, πρὸ τινων ἀκόμη ἐτῶν, οἱ στρατιῶται καὶ τὸ ἕτερον ἡμισυ οἱ ἱερεῖς. Ἀνάλογοι δὲ πρὸς τὰ πτηνὰ ἦσαν καὶ αἱ φωλαὶ, συνιστάμεναι ἐξ ἴσου περίπου ἀριθμοῦ στρατῶνων καὶ ἐκκλησιῶν. Ἐπειδὴ δὲ ἐκάστη ἐκκλησία εἶχε καὶ τὸν κώδωνά της καὶ ἕκαστος στρατῶν τὸν σαλπικιτὴν του, καὶ σπανίως συνεφώνουν ἀκριβῶς τὰ ὠρολόγια, συνέβαινε καθεκάστην νὰ κτυπᾷ διαδοχικῶς ἡ μεσημβρία εἰς διαφόρους ἐκκλησίας ἢ νὰ σκαλπίζεται τὸ ἑωθινὸν εἰς διαφόρους στρατῶνας ἐπὶ μίαν ὀλόκληρον ὥραν. Οὕτω καὶ ἐν Ἀθήναις, ἔνθα τὸ πολὺ τοῦ πληθυσμοῦ συνίσταται ἐκ δημοσιογράφων, ἢ αὐτῆς εἰδησις τῆς «Κλειοῦς» ἢ τῆς «Ἡμέρας» ἠγεῖ διαδοχικῶς εἰς τὰ διάφορα φύλλα ἐπὶ ὀλοκλήρους ἑβδομάδας. Ἀπὸ εἰκοσιν ἢ δὴ ἡμερῶν ἀναγινώσκωμεν καθεκάστην, πότε εἰς τὴν μίαν, πότε εἰς τὴν ἄλλην ἐκ τῶν ἑβδομηκοντατριῶν ἐφημερίδων μας, ὅτι ὁ πρίγκηψ Μιλάνος ἠρῶαθωνίσθη τὴν δεσποινίδα Κέτσκου. Τὸ ἐμάθομεν πλέον.

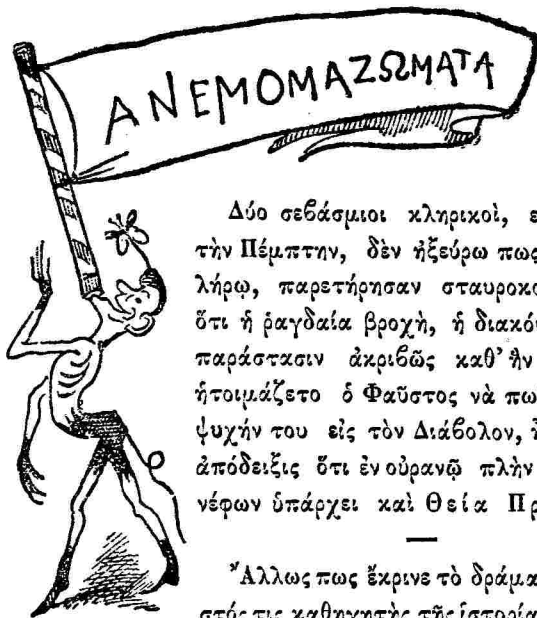
* *

Ἡ «Ἐφημερίς τῶν Φυλακῶν» ἐδημοσίευσεν στατιστικὴν τῶν παρ' ἡμῖν θανατικῶν ἐκτελέσεων. Περὶ ταύτης ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐν μόνον παρατηροῦμεν, ὅτι μεταξὺ τῆς ἐποχῆς τοῦ κακουργήματος καὶ τῆς ποινῆς μεσολαβοῦσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον πολλὰ ἔτη. Ὡς ἐκ τούτου οἱ μὲν σύγχρονοι τοῦ ἐγκλήματος ἐρωτῶσι διατὶ δὲν τιμωρεῖται ὁ κακοῦργος, οἱ δὲ σύγχρονοι τῆς ἐκτελέσεως διατὶ σκοπόνεται ὁ ἄνθρωπος.

* *

Ὁ κ. Βούλγαρης καὶ οἱ συμμοριῖται του, πληροφορηθέντες ἐκ τῆς φυσικῆς ἱστορίας ὅτι οὔτε οἱ λέοντες οὔτε οἱ ἄετοι ἢ τὰ ἄλλα εὐγενῆ θηρία ἐγγίξουσὶ ποτε ψοφίμια, ἀπεφάσισαν ἐσχάτως νὰ ὑποκριθῶσι τοὺς νεκροὺς, ἵνα διαφύγωσι τοὺς ὄνυχας τῆς Βουλῆς. Ἡμεῖς, καίτοι λυπούμενοι τοὺς ἀθλίους, νομίζομεν οὐχ ἥττον ὅτι πρὸς κοινὴν ἀσφάλειαν πρέπει τοῦλάχιστον ν' ἀφαιρεθῶσιν οἱ ὀδόντες των, τὰ πολιτικά δηλ. αὐτῶν δικαιώματα.

ΘΕΟΤΟΥΜΠΗΣ.

Δύο σεβάσμιοι κληρικοί, εὐρεθέντες τὴν Πέμπτην, δὲν ἠξέσρω πως, ἐν Φαλήρῳ, παρετήρησαν σταυροκοπούμενοι ὅτι ἡ βραγδαία βροχὴ, ἢ διακόψασα τὴν παράστασιν ἀκριβῶς καθ' ἣν στιγμὴν ἠτοιμάζετο ὁ Φαῦστος νὰ πωλήσῃ τὴν ψυχὴν του εἰς τὸν Διάβολον, ἦτο τρανὴ ἀπόδειξις ὅτι ἐν οὐρανῷ πλὴν τῶν συννέφων ὑπάρχει καὶ Θεῖα Πρόνοια.

Ἄλλως πως ἔκρινε τὸ δράμα νεοδιοριστός τις καθηγητὴς τῆς ἱστορίας, καυχώμενος ἐπὶ ἀκράτῳ ὕλισμῳ· κατὰ τὴν γνώμην τούτου ὁ Φαῦστος ἐφέρθη πρὸς τὸν Σατανᾶν ὡς ἰδρυτὴς μεταλλευτικῆς ἐταιρίας πρὸς τοὺς μετόχους, πωλήσας αὐτῷ ἀνύπαρκτον πρᾶγμα, τὴν ψυχὴν του.

Κυρίως τις εὗρε μετὰ τὸν προχθεςινὸν κατακλυσμὸν γυναικεῖον ὑποδημάτιον ἀπωλεσθῆν ἐν τῇ λάσπῃ τοῦ Φαλήρου. Ἐχει, ὡς λέγει, σκοπὸν ν' ἀναζητήσῃ τὴν ἰδιοκτητικὴν διὰ τῶν ἐφημερίδων. Τοῦ εὐρήματος ὁμως αἱ διαστάσεις εἶναι τόσον ὀλίγον κινέζικαι, ὥστε πᾶσα κυρία, καὶ πρώτη ἢ ἀπωλέσασα, θέλει ἀπαρηγηθῆ αὐτὸ ὡς αἰσχρὰν συκοφαντίαν.

Οἱ καταφυγόντες ὑπὸ τὴν στέγην τοῦ φαληρικοῦ καφενείου ἦσαν τοσοῦτοι, ὥστε ἅμα σωθέντες ἐκ τοῦ πνιγ-